

Det kongelige danske geografiske Selskab.

 det fjerde Møde meddelte Premierløjtnant *A. Hovgaard* sine Jagtagelser over Isforholdene i det kariske Hav, og dernæst gav Provst *Vahl* en Udsigt over Indianerstammerne i Nordamerika.

I **det femte Møde** holdt *Selskabets Sekretær* en Mindetale over Kapt. N. Hoffmeyer, og dernæst gav Prof. *Johnstrup* en Fremstilling af de danske Undersøgelser i Grønland.

N. H. C. Hoffmeyer †,

Mindetale af Ed. Erslev.

Et lille Folk som vort kan selvfølgelig ikke have mange fremragende Mænd; derfor maa vi med dobbelt Sorg modtage Efterretningen om, at en saadan er kaldet bort fra os, tilmed naar han stod i sin fulde Kraft, og naar han, hvis det var blevet ham givet at leve og virke, endnu vilde have kunnet gjøre mange andre ypperlige Undersøgelser til Videnskabens Fremme og til Hæder for sit Land.

Den nys afdøde *Niels Henrik Cordulus Hoffmeyer* hørte til disse fremragende Mænd. Han fødtes i Kjøbenhavn den 3dje Juni 1836 og var Søn af den evnerige Artilleriofficer, Oberst Andreas Brock Hoffmeyer. 1852 optoges han paa Landkadetakademiet, 1854 blev han Sekondløjtnant i Jægerne, 1855 optoges han paa den militære Højskole, 1859 blev han Sekondløjtnant i Artilleriet og 1863 Premierløjtnant. Kort før den sidste Krigs Udbrud drog han til Sønderjylland, hvor han dog snart angrebes af en hæftig Gigtfeber, og efter Krigens Slutning fik han Afsked fra Militærtjenesten. Derefter rejste han til Frankrig, hvorfra han vendte tilbage med Planen om et større industrielt Foretagende. 1868 fik han en Plads i Krigsministeriet, 1870 blev han Kaptajn i Artilleriets Forstærkning, og derfra tog han Afsked 1878; 1879 udnævntes han til Ridder af Danebrog. Da han allerede tidlig havde set de nye Principer, som trængte sig frem i Meteorologien, og da han følte, at denne Videnskab ret laa for hans matematiske Evne, gav han sig til at gjøre Studier derover, han søgte nu at vække Interessen for, at der blev dannet et meteorologisk Institut her i Landet, og han var saa heldig at faa sin Plan sat igjennem. Flere danske Mænd støttede ham deri, og imellem dem skal særlig nævnes den nu afdøde Gehejmeraad *Fonnesbech*, General *Haffner* og Kammer-

herre *de Thygeson* til Damgaard. 1872 fik Hoffmeyer Institutet oprettet, og han udnævntes til dets Chef. I 12 Aar arbejdede han uafbrudt for Meteorologien og for Institutet, og, skjønt han i de senere Aar jævnlig led af Sygelighed, der var en Følge af Gigtfeberens Indflydelse paa Hjærtet, kunde intet tæmme hans Ihærdighed. Afvigte December foretog han efter Marineministeriets Ordre en Rejse til Tyskland for at virke for en systematisk Vandstandsmaaling; noget efter sin Hjemkomst blev han atter angreben af Gigtfeber, og den 16de Februar 1884 døde han efter et kort Sygeleje; han blev ikke 48 Aar gammel. Dette er en kort Udsigt over hans Levned.

For at fatte det betydningsfulde ved Hoffmeyers Virksomhed, er det nødvendigt at nævne nogle Ord om Meteorologien i det hele. Denne Videnskab, som skulde gjøre ham navnkundig, er selvfølgelig et vigtigt Led i Geografien. Den hører imidlertid desuagtet til de yngste Videnskaber; thi den skriver sig egentlig først fra 1817, da *Alex. v. Humboldt* i sit mindeværdige Skrift paaviste Varmens Fordeling, i det han saa sindrig forbandt en hel Del Punkter, som i Følge Jagtagelserne have samme Middelvarme i Aaret, Sommeren eller Vinteren, ved Linjer, de saakaldte Aarsvarmelinjer, Sommervarmelinjer og Vintervarmelinjer, og han gav deri en grafisk Fremstilling bl. a. af Fastlands- og Ø- eller Kystvejrslaget, der i vore Dage omtales i enhver Geografi, selv for Smaabørn. Ogsaa her i Danmark omfattede man med Iver den Humboldtske Lære, og man maa herved ikke glemme at nævne den elskelige *J. F. Schouw*, der har skrevet det for sin Tid fortrinlige Værk „Skildring af Vejrligets Tilstand i Danmark.“ Skjønt mange dygtige Granskere gave sig af med Meteorologien, og deriblandt